

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. II. De reparanda Valetudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](#)

animadverterit aliquid sibi nocere , vel quid aliud necessarium esse, admoneat Superiorē , duo interim observans ; Primum , ut in oratione rem expendat; alterum , ut ubi Superiori rem exposuerit , totam ei curam relinquat; nec contendere perget , sive concedatur, quod petitur , sive non. ^{s P . 3 . C . 2 . § . 1 . & A .}

S E C T I O I I .

De reparanda Valetudine.

1. AT pro reparanda Valetudine lassantur spatia caritatis in Societate. Nam ægrotorum cura magna habenda; & ipsi quidem si malè se habere extraordinariè senserint , debent id referre Infirmito , vel Præfecto sanitatis , aut Superiori. Nemo verò medicinam ullam accipiat , aut Medicum eligat , nisi approbante Superiorē . Qui tamen , si res poscat , curet vocari Medicum ; quidem unus tantum ordinariè esse debet : nisi in casibus quibusdam aliud Superiori videatur. ^{t P . 3 . C . 2 . § . 6 . & G . & R . com . 17 . & Præp . 63 . & Rect . 59 .}

2. Adventante autem Medico , Janitor dabit signum pulsatâ campanâ; ut ei ægrotos invisenti adesse possint , qui debent : uti sunt Minister , Præfetus sanitatis , &

Sub initia morbi quid agendum.

Praefanda erga agrotos , ut convalescant.

u R. Min. 5. & Infirmarius. u Observetur autem, tam in
Præf. San. 2. & victus ratione, quam in medicinis, quod
Infirm. 2. & Medicus præscriperit. Nec modo id præ-
Jan. 16. standum cum iis, qui decumbunt; sed &
x P. 3. c. 2. G. pro Convalescentibus in Refectorio sit
& R. Præp. 63. certus locus; quibus nihil, nisi quod præ-
& Rect. 59. & scriptum ab Infirmitate fuerit, appona-
R. Præf. San. 2. tur. x
& Infirm. 8. & Dispens. 1. & * 3. Si vero aliqui ex infirmis, quod in
Præf. Ref. 8. & phrenesim inciderint, vel alia de causa,
Coqui 5. minus ædificationis, quam par esset, præ-
* Idem quo- berent; ex iis paucos assistere, quibus magis
modo invisendi. consideretur, oportet. y Universi
y P. 6. c. 4. A. autem qui, facultate accepta, ægrotos in-
visent; non solùm demissa voce loquan-
tut; sed tanta etiam moderatione, ut illis
molesti non sint; atque de iis agant, quæ
& consolari ægrotos, circumstantesque
z R. com. 29. ædificare in Domino possint. z De juva-
dis Nostris morientibus est in Constitu-
tionibus peculiare Caput 4. Part. 6. sed re-
latum est, ubi de extremis Sacramentis
agendum fuit, hac eadem Parte Cap. 1.
Sect. 3. §. 7.

*Quomodo se
gerere debeant
ægroti.*

4. At Infirmi, non solùm observare de-
bent, magna cum puritate, Obedientiam
erga Superiores spirituales; ut ipsius ani-
mam regant: sed cum eadem humilitate, &
cum omnimoda indifferentia, erga Medicos

COR.

corporales, & Infirmarios; ut corpus ejus regant; non impatientes, aut morosos se exhibendo. Præterea qui ægrotant, curent ex morbis corporis fructum capere, non solum sibi, sed etiam ad aliorum ædificationem, humilitatem, & patientiam suam præferendo; verbis piis utendo; que ostendant ægritudinem acceptari, ut donum de manu Creatoris, ac Domini nostri: * Ex. c. 4. §. quandoquidem non minus donum est, 32. & P. 3. c. 1. §. 17. & c. 2.

G.

PARS